

BIULETYN INFORMACYJNY GDAŃSKIEGO KOMITETU OBRONY WIĘZIONYCH ZA PRZEKONANIA

Nr3

Gdańsk

Dnia 14.5.1981

OJCZE ŚWIĘTY UŚCISK TWOICH DŁONI DAŁ MILIONOM NASZYCH
ZROZPACZONYCH, WĄTPIACYCH BRACI WIARĘ W PRZETRWANIE
DZIŚ PRZEKAZUJEMY TOBIE NASZĄ SIŁĘ - SIŁĘ TWOJEJ MIŁOŚCI.

M U R Y

On natchniony i młody był, ich nie policzyłby nikt
On im dodawał pieśnią siłę, śpiewał, że blisko już świt
Świec tysiące palili mu, znał głów podnosił się dym.
Śpiewał, że czas by runął mur - oni śpiewali wraz z nim:

Wyrwij murom zęby krat,
Zerwij kajdany, połam bat,
A mury runą, runą, runą,
I pogrzożą stary świat

Wkrótce na pamięć znali pieśń i sama melodia bez słów
Wiosła ze sobą stara treść, dreszcze na wskroś serc i głów.
Śpiewali więc, klaskali w rytm, jak wystrzał poklask ich brzmiał
I ciężki łańcuch, zwlekał świt - on wciąż śpiewał i grał:

Wyrwij murom...

Aż zobaczyli ilu ich, poczuli siłę i czas
I z pieśnią, że już blisko świt szli ulicami miast.
Zwalali pomniki i rwali bruk - ten z nami! Ten przeciw nam!
Kto sam, ten nasz najgorszy wróg! A śpiewak także był sam...

Patrzył na równy tłumów marsz
Miłczak wsłuchany w kroków huk
A mury rosły, rosły, rosły,
Łańcuch kołysał się u róg.

J. Kaczmarek

3 M A J A

Nazywam się Dariusz Kobdej. Jestem przewodniczącym Gdańskiego Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania i uczestnikiem Ruchu Młodej Polski.

Zabierając głos w dniu 3 Maja - w dniu Święta Narodu będę mówił o naszym dniu codziennym w kontekście tych wartości, które stworzył duch i litera majowej konstytucji. Dzień dzisiejszy jest również moją rocznicą, która zobowiązuje mnie do walki o wolność tych Polaków, którzy cierpią w więzieniu za głoszenie swoich przekonań. Dok temu zostałem uwięziony na trzy miesiące, za czynny udział w obchodach 189 rocznicy Konstytucji 3 Maja. Nie mówię tego aby się chwalić, ani żalić. Mówię o tym, ponieważ w więzieniu przebywa ośmiu więźniów politycznych. Sześciu członków Konfederacji Polski Niepodległej pozbawiono wolności za głoszenie swoich przekonań i dwóch braci Kowalczyków. Tych ostatnich skazano na karę dwudziestu pięciu lat pozbawienia wolności za wysadzenie auli w przeddzień akademii MO i SB. Czyn ten nie pociągnął za sobą ofiar w ludziach. Od dziesięciu lat przebywają w więzieniach. Kara ta nie jest adekwatna do czynu. Apelujemy do sumień tych wszystkich, którzy mogą im pomóc w opuszczeniu zakładów karnych. Apelujemy o akt sprawiedliwości. Jako Polacy badamy zwolnienia woz-

2.

stkich więźniów politycznych. Zwracamy się o pomoc do Was - Obywateli. Często słyszymy pytanie: kim są ludzie, których bronimy? Odpowiedzi udziela Gdański Komitet Obrony Więzionych za Przekonania. Nie czas, dzisiaj przedstawiać biografie tych ludzi. Ci, którzy je znają, wiedzą, że więźni za przekonania nie muszą się wstydić swojej przeszłości. Łączy ich odwaga posiadania własnych przekonań. Nie obawiają się udostępniać ich opinii publicznej. Często mówią o polskiej tradycji, nawiązują do polskiej historii, której fragmenty często tragiczne oficjalnie stanowią temat zakazany. Wiemy, że o całych rozdziałach polskiej historii Polacy zmuszani są do milczenia lub do niedopowiadania faktów, skazując je na egzystencję na marginesie świadomości narodowej. Hasło walki o "nauczanie bez kłamstwa" zostało również za warte w Deklaracji Ideowej Ruchu Młodej Polski. Przed Sierpniem było realizowane głównie przez niezależne wydawnictwa. Tylko dzięki tym wydawnictwom twórczość Czesława Miłosza - Polaka, laureata nagrody Nobla nie pozostała całkiem nieznaną w kraju. Teraz drukuje się ją poezję oficjalnie. Ideę odkłamywania historii i literatury polskiej realizuje dzisiaj przede wszystkim "Solidarność" Nauczycieli i Ruch Młodzieży Szkolnej. O tym z jakich podręczników będą uczyli się nasze dzieci, o tym jaka będzie świadomość historyczna przyszłych pokoleń, zależy od nas wszystkich. Musi realizować go całe społeczeństwo, wtedy tylko odniesiemy sukces.

Poglądy polityczne zawsze są konsekwencją sytuacji społecznej, gospodarczej i politycznej społeczeństwa. Każdy człowiek ma prawo do posiadania swoich przekonań i udostępnienia ich innym ludziom. Jeżeli nie jest to przestrzegane, jeżeli w aresztach przebywają "więźniowie sumienia", to zagrożona jest wolność wszystkich. Brak reakcji na procesy polityczne zawsze prowadzi do rezygnacji z instytucjonalnych gwarancji prawa do wolności.

Nikomu nie wolno utożsamiać walki politycznej z represjami politycznymi, z zamykaniem w więzieniach przeciwników politycznych. Walka polityczna nie może polegać na tym, że przeciwnik silniejszy knebluje usta słabszemu wsadzając go za kraty. Jest to walka o zaufanie społeczne w oparciu o racjonalną argumentację. To walka programów, idei i wartości moralnych. To wreszcie możliwość wyboru określonej racji. Wyboru i oceny tej racji dokonać może tylko społeczeństwo. Zamykanie przeciwników politycznych w więzieniu świadczyć może tylko o braku zaufania władzy do społeczeństwa, obawy o brak poparcia społecznego. W każdym demokratycznym społeczeństwie obywatele mają zagwarantowaną możliwość realizacji swych suwerennych praw politycznych i ekonomicznych m.in. poprzez dostęp różnych grup społecznych, religijnych, zawodowych do środków masowego przekazu. To jest prawo do rzetelnej informacji, do swobodnej wymiany, wyboru i przedstawienia poglądów opinii publicznej. Jest to niezbędny warunek istnienia jawności życia publicznego. To wszystko o czym mówiliśmy wiąże się z uszanowaniem praw obywatela do wolności sumienia i niezależności przekonań. Szczęściu więźniów politycznych należy do Konfederacji Polski Niepodległej. Możemy nie zgadzać się z ich poglądami, można z nimi polemizować. W żadnym jednak wypadku nie wolno pozbawiać ich wolności. Mówimy o tym ponieważ uważamy, że jeżeli dojdzie do procesu i skazania tych ludzi, będzie to dowodem naszej słabości, małości i braku wyobraźni. Poważnym problemem jest zamazanie hierarchii ważności spraw, o które powinno walczyć społeczeństwo. Wciąż zbyt niska pozycja w tej hierarchii ma sprawa więźniów politycznych. W Porozumieniu Gdańskim jednoznacznie sformułowano zasady nierepresjonowania niezależnych wydawnictw /pkt 3/ oraz zaprzestania prześladowań za głoszenie poglądów odmiennych od obowiązujących /pkt 4/. Musimy wszyscy zdać sobie sprawę z faktu, że realizacja Porozumień zależy od tego, jak zostanie sformułowana ustawa o związkach zawodowych, ustawa o cenzurze, czy Niezależny Związek Rolników Indywidualnych "Solidarność" będzie posiadał instytucjonalne gwarancje funkcjonowania, z jakich podręczników będą się uczyli młodzi Polacy o historii, kulturze, literaturze swojego narodu i wreszcie czy będzie realizowany pkt 314 Porozumienia Gdańskiego. Jeżeli społeczeństwo nie zareaguje na procesy polityczne, otworzy to drogę do dalszych represji. Doprowadzić to może do tego, że pojęcie niezależności i samorządności pozostaną w sferze deklaracji bez pokrycia.

cia. Powyższe zaradnienia, które wytyczają drogę odrodzenia Polaki nie są problemami samymi w sobie. Brak realizacji jednego z nich może pociągnąć za sobą niezrealizowanie pozostałych. Wierzę, że społeczeństwo nie pozwoli na hańbę procesów politycznych. Wiele zależy od informacji i sposobu walki o uwolnienie więźniów politycznych. Musimy zdawać sobie sprawę z tego, że hasło "dzisiaj oni, jutro ty" jest nadal aktualne i pozostanie nim tak długo dopóki nie zostanie rygorystycznie wyegzekwowana realizacja Porozumień Sierpniowych. Kończąc chciałem podziękować w imieniu Gdańskiego Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania tym wszystkim, którzy działają na rzecz uwolnienia więźniów politycznych. Nasuwają mi się słowa, które powiedział Jacek Taylor - członek naszego komitetu - na Zjeździe Adwokatów w Poznaniu 3 stycznia 81 roku. "Odmawiam wam prawa do pozostawania na uboczu. Musimy zapobiec ponownemu ukrzyżowaniu naszych nadziei". Chcę jutro powiedzieć, że tu - pod pomnikiem Jana III Sobieskiego było 100 tysięcy Polaków i że 100 tysięcy Polaków zażądało uwolnienia więźniów politycznych!

DK

LISTA OSOB ZWOLNIONYCH Z PRACY /zatrudnionych w MSW/

- Instytut Elektroniki Kwantowej Wojskowej Akademii Technicznej

1. Krzysztof Sołtyński	8. Franciszek Sterzycki
2. Iach Szumowski	9. Zbigniew Tról
3. Tomasz Ulanowski	10. Zygmunt Wandeł
4. Eugeniusz Kubit	11. Jerzy Maszewski
5. Andrzej Chyliński	12. Ireneusz Jezierski
6. Wiktor Herman	13. Józef Gozda
7. Julian Zalewski	14. Andrzej Gruszczyński

Sześć pierwszych osób z listy jest członkami Komisji Zakładowej, dwóch następnych, to członkowie Komisji Rewizyjnej. Ogółem na 15-tu członków koła tylko jedna osoba nie otrzymała wypowiedzenia, jest to osoba chroniona /art.39 pkt.4 Kodeksu Pracy/. Z dniem 27.IV.81 r. po interwencji MKZ Mazowsze przywrócono te osoby do pracy.

- Wojskowe Zakłady Graficzne - Warszawa

1. Jan Pancyliusz	4. Zbigniew Postek
2. Wiesław Raszpłewicz	5. Gabriela Maruszewska
3. Mieczysław Zagroba	6. Eugenia Wójcik

Wszyscy wymienieni są członkami Komisji Zakładowej

- Zakłady Remontowo - Budowlane KW MO w Szczecinie

1. Piotr Walkowiak - przew. Komisji Zakładowej	
2. Stanisław Bak - v-ce przewodniczący	
3. Tadeusz Bieć	
4. Jerzy Ciesielski	19. Bernard Makolepszy
5. Andrzej Fatyński	20. Stanisław Mielczarek
6. Andrzej Gardziński	21. Zenon Nawrocki
7. Henryk Gregorek	22. Krzysztof Otkawski
8. Andrzej Jezierski	23. Henryk Popik
9. Zbigniew Kozłowski	24. Zbigniew Waszkowski
10. Włodzimierz Kowalski	25. Mirosław Szczepaniak
11. Zbigniew Kosiorowski	26. Henryk Sorczyński
12. Witold Valinowski	27. Bogdan Walada
13. Stanisław Klimek	28. Alfred Wrąbel
14. Jerzy Łuczak	29. Józef Wójcik
15. Ryszard Mak	30. Wiesław Forwalik
16. Mirosław Michalski	31. Mirosław Szyszko
17. Zbigniew Makuchowski	32. Sabina Gwardiak
18. Zbigniew Maciejewski	33. Roman Przewłocki

- Wojskowe Zakłady Remontowo - Budowlane - Toruń

1. Janusz Murowicki - przew. Komisji Zakładowej, prawnik, członek KKK

2. Józef Bacewicz - członek Komisji Zakładowej
3. Krystyna Ukanowicz
4. Eugeniusz Brzeziński
5. Jerzy Borowicz
6. Emilia Kołodziejczyk

W następnych zakładach kierownictwo zabroniło działania komitetowi NSZZ "Solidarność" pomimo akcesu zakładów i dokonaniu zgodnie z przepisami rejestracji w MKZ-ach.

1. Garnizonowa Administracja Mieszkań	- Gdynia
2. Wojskowe Zakłady Graficzne	- Warszawa
3. Wojskowe Zakłady Budowlane	- Gdynia
4. Wojskowe Zakłady Remontowo - Budowlane	- Toruń
5. Wojskowe Zakłady Budowlane	- Wrocław
6. Wojskowe Zakłady Remontowo - Budowlane	- Dęblin
7. Wojskowa Akademia Techniczna	- Warszawa

Represje obejmują też członków NSZZ "Solidarność" w zakładach, które administracyjnie nie podlegają MON i MSW, lecz poprzez świadczenie usług lub profil produkcji związane są z nimi. Przykładem tego są:

1. Biuro Uruchomień Sprzętu Specjalnego - Warszawa
2. Państwowe Przedsiębiorstwo Handlowe "Konsumy"

- Zakłady i instytucje podległe MON i MSW, w których działalność NSZZ "Solidarność" jest - zdaniem władz resortowych - "nielegalna" i administracyjnie dławiona.

1. Wojskowe Zakłady Budowlane	- Gdynia
2. Garnizonowa Administracja Mieszkań	- Gdynia
3. Wojskowe Zakłady Budowlane - Remontowe	- Toruń
4. Wojskowe Zakłady Budowlane	- Wrocław
5. Wojskowa Akademia Techniczna	- Warszawa
6. Wojskowe Zakłady Graficzne	- Warszawa
7. Wojskowe Zakłady Remontowo - Budowlane	- Dęblin
8. "Konsumy" - Szczecin - instytucja świadcząca usługi na rzecz MSW, podległa Ministrowi Handlu i Usług	

SMW nr 282/81 III - 3936

Publikacje Niezależnej Oficyny Wydawniczej NOWA zawierają ulotkę następującej treści:

OSWIADCZENIE

Niezależna Oficyna Wydawnicza może publikować książki dzięki swym drukarzom, kolporterom, redaktorom. NOWA jest więc wspólnym dziełem tysięcy ludzi, którzy ją wspierają. Każdy z jej współpracowników ryzykuje swoje bezpieczeństwo, swoją stabilizację, swą wolność. W grudniu 1980 roku SB i MO uwięziła naszego współpracownika Jerzego Sychutę ze Szczecina, pod zarzutem przynależności do KPN. Poza nim są uwięzieni: Leszek Moczulski, Wojciech Ziemiński, Tadeusz Stański, Zygmunt Goławski, Krzysztof Bzdyl i Tadeusz Jandziszak. Czujemy się w obowiązku przypomnieć, że nikt - uwięziony za przekonania - nie może być pominięty na liście rewindykacyjnych żądań polskiego społeczeństwa.

Dopóki jest uwięziony Jerzy Sychuta, Leszek Moczulski, Wojciech Ziemiński, Tadeusz Stański, Zygmunt Goławski, Krzysztof Bzdyl, Tadeusz Jandziszak, dopóty każdy z nas ma przed oczyma więzienne kraty. Żądamy uwolnienia więźniów politycznych.

Ewa Milewicz	Marek Chiniak
Konrad Bieliński	Mirosław Chojecki
Grzegorz Boguta	Adam Michnik

REZOLUCJA DO RADY PAŃSTWA PRL

Uczestnicy II Krajowego Zjazdu Prasy Związkowej NSZZ "Solidarność" obradujący w Zakładach Mechanicznych "Ursus" w dniach 9 - 10 maja 1981 r. domagają się:

1. natychmiastowego uwolnienia z aresztu Krzysztofa Bzdyla, Zygmunta Goławskiego, Tadeusza Jandziszaka, Leszka Moczulskiego, Romualda Szeremietiewa i Tadeusza Stańskiego
2. natychmiastowego ulaskawienia braci Kowalczyków
3. natychmiastowego zaprzestania śledztwa w sprawach o charakterze politycznym / KSS "KOR", KPN i inne /
4. natychmiastowego zaprzestania śledztwa przeciwko Jackowi Cieślickiemu, redaktorowi pisma "Wolny Związkowiec" z Huty "Katowice"

Bracia Kowalczykowie swym dziesięcioletnim pobytem w więzieniu dostatecznie zapłacili za czyn, który był protestem przeciw niepraworządności. W pozostałych przypadkach represje dotknęły ludzi w związku z głoszonymi przez nich poglądami. Konstytucja PRL gwarantuje obywatelom wolność głosu i swobodę wypowiedzi, także w druku. Więzienie ludzi oraz przygotowywanie procesów za głoszenie publicznie przekonań jest niedopuszczalne.

Dnia 9.05.b.r. w gmachu Politechniki Warszawskiej odbył się pierwszy Krajowy Zjazd Regionalnych i Uczelnianych Komitetów Obrony Więzionych za Przekonania.

Relację ze Zjazdu i jego dokumenty zamieścimy w kolejnym numerze.

STANOWISKO KKP W SPRAWIE PRAWORZĄDNOŚCI

W procesie przemian, jakie zostały zapoczątkowane w naszym kraju problem przywrócenia praworządności, jest tym, którego realizacja napotyka na największe trudności i który jednocześnie staje się źródłem szczególnie ostrych i niebezpiecznych napięć społecznych. Dla udokumentowania konieczności zasadniczych zmian w systemie ochrony prawnej obywateli wystarczy odwołać się do powszechnie znanych faktów z niedawnej przeszłości.

Tragedia stoczniovcw Wybrzeża w roku 1970 i fala represji jaka spadła na uczestników robotniczego protestu w Radomiu, Ursusie i innych województwach Polski po czerwcu roku 1976 są tutaj najlepszym dowodem drastycznego łamania prawa i nadużywania go dla doraźnych celów politycznych. Ścieżki zdrowia, szpalery bijących pałkami milicjantów przez które przeganiano wszystkie osoby zatrzymane, wymuszanie bicia i torturami zeznań, łamanie wszystkich przepisów procedury w postępowaniach przed sądami i kolegiami d/s wykroczeń, wreszcie zupełna odpowiedzialność w ocenie materiału dowodowego i arbitralność w stosowanej wykładni przepisów prawa karnego są faktami głęboko tkwiącymi w społecznej świadomości.

Jednakże łamanie, to nie tylko terror jaki towarzyszył tłumieniu robotniczego protestu, to również dzień powszedni. Praktyka wymuszania zeznań przy użyciu przemocy fizycznej, stała się praktyką powszechną. Zatrzymanie na 48 godzin, często wielokrotne, a także przeszukiwanie mieszkań, utraciły charakter konieczności śledczych, a stały się w rękach MO i SB narzędziem szykany w stosunku do niewygodnych osób. Niezwykła surowość prawa w stosunku do większości społeczeństwa, przy jednoczesnym wieloletnim tolerowaniu nadużyć popełnianych przez elitę władzy to stan, który podrywa w oczach społeczeństwa autorytet wymiaru sprawiedliwości i sprzyja anarchizacji życia społecznego.

Wydarzenia jakie miały miejsce w Bydgoszczy w dniu 19.03.1981 roku postawiły problem praworządności w centrum uwagi społecznej i wskazały na konieczność podjęcia natychmiastowych kroków mających na celu wprowadzenie zmian w systemie instytucjonalnego zabezpieczenia uprawnień obywatelskich. KKP uważa za niezwykle istotne przeprowadzenie w najbliższym czasie nowelizacji szeregu ustaw.

I tak nowelizacja ta powinna odnosić się do:

1. Prawa o ustroju sądów powszechnych /Rozporządzenie Prezydenta RP z 1928 r. z późniejszymi zmianami/
 - a/ Ustawa o ławnikach / uzasadnienie - osobna notatka/
2. Ustawa o Naczelnym Sądzie Administracyjnym
3. Ustawa o Sądzie Najwyższym z 15.02.1962 r.
 - a/ zniesienie kadencyjności sędziów - tzn powoływanie sędziów na okres 5 lat a nie dożywotnio /wymaga zmiany Konstytucji/
 - b/ zniesienie możliwości odwołania sędziego w inny sposób niż w

6.

drodze postępowania dyscyplinarnego

- c/ zniesienie mocy wiążącej dla wszystkich sądów wytycznych wydanych przez Sąd Najwyższy
- d/ upoważnienie Sądu Najwyższego do badania - przy rozpoznawaniu konkretnej sprawy /a może nie tylko wtedy/ - zgodności ustawy z Konstytucją, a aktów niższego rzędu z ustawami.

Uwaga: do punktu /d/ ewentualne powołanie odrębnego trybunału.

Kodeksu Karnego z 1969 r.

- a/ zniesienie nadmiernej represyjności kodeksu przez m.in. - zapewnienie sądowi możliwości wymierzania za dane przestępstwa - w uzasadnionych przypadkach - kar łagodniejszych wobec obniżania najniższych dopuszczalnych kar
 - zniesienie kary śmierci za przestępstwa gospodarcze i za przestępstwa polityczne w okresie pokoju
 - zapewnienie możliwości bardziej elastycznego wymierzania kar wobec recydywistów
 - racjonalizację dolegliwości ekonomicznej kary m.in. na skutek zakazu łącznego orzekania przepadku całego mienia i grzywny
- b/ przeredagowanie przepisów niejasnych i ogólnikowych, które nie pozwalają na pewność czy dane działanie jest czy nie jest karalne a co umożliwia:
 - wykorzystywanie kodeksu karnego dla walki politycznej
 - używanie kk do walki ze strajkami /art. 127 kk/ gdy uzna się je za "dzikie"
- c/ zniesienie niektórych przestępstw
- d/ likwidację dysproporcji między karami za ten sam czyn popełniony przez funkcjonariusza publicznego na szkodę obywatela /łagodne kary/ i przez obywatela na szkodę funkcjonariusza publicznego /surowe kary/

Kodeksu Postępowania Karnego z 1969 r.

- a/ zwiększenie nadzoru sądu nad postępowaniem przygotowawczym poprzez
 - możliwość odwołania się do sądu w przypadku odmowy wszczęcia postępowania karnego
 - możliwość odwołania się do sądu w przypadku umorzenia postępowania karnego
 - wyłączne orzekanie przez sąd o warunkowym umorzeniu postępowania karnego
- b/ powierzenie organom sądowym wyłącznego prawa stosowania aresztu tymczasowego oraz orzekania o badaniach psychiatrycznych połączonych z obserwacją w zakładzie leczniczym /Sędzią śledczy/
- c/ pełniejsze zagwarantowanie prawa podejrzanego do obrony poprzez urealnienie udziału obrońcy w postępowaniu przygotowawczym
- d/ wprowadzenie kontroli organów sądowych nad zatrzymaniem przez MO
- e/ rozszerzenie możliwości uzyskania odszkodowania za nieskuteczne tymczasowe aresztowanie / a także za zatrzymanie - bezpodstawne/
- f/ likwidację postępowania przyspieszonego

Kodeks Karny Wykonawczy z 1969 r.

- a/ humanizacja procesu wykonania kary, a w szczególności kary pozbawienia wolności przez m.in.
 - jednoznaczne określenie praw osób pozbawionych wolności
 - rozszerzenie kontaktów więźniów ze światem zewnętrznym, a w szczególności z rodziną
 - kontrolę organizacji społecznych nad sposobem wykonywania kary
 - szersze włączenie społeczeństwa do procesu redukcji skazanych, m.in. w formie pomocy postpenitencjarnej

- b/ podporządkowanie aresztów śledczych wyłącznie Ministrowi Sprawiedliwości / likwidacja "prania mózgów" np. w Pałacu Mostowskich/
- c/ zreformowanie ośrodków przystosowania społecznego w takim kierunku, by przestały być normalnymi zakładami karnymi o innym tylko rygorze

Kodeksu Wykroczeń i Kodeksu Postępowania w Sprawach o Wykroczenia

- a/ przeniesienie do Kodeksu karnego jako występku wykroczeń zagrożonych karą aresztu lub ograniczenie wolności lub przekroczeń do rozpoznawania sądom rejonowym
- b/ przekazanie sądom decyzji o zamianie grzywny na areszt
- c/ zniesienie postępowania przyspieszonego

Ustawa o Prokuraturze PRL - 1967 r.

Dekret o MO - 1955 r.

Pan Prezes
Sądu Wojewódzkiego
Jerzy Witkowski
ul. Świerczewskiego 30
Gdańsk

Nawiązując do Uchwały 6/81 w sprawie praworządności podjętej przez Plenum MKZ NSZZ "Solidarność" Gdańsk w dniu 26 lutego 1981 r. której część załączamy, jak również w związku z niedawnymi procesami karnymi przeciwko naszym działaczom związkowym: inż. Błażewi Wyszowskiemu i inż. Andrzejowi Gulewiczowi, zwracamy się do Pana Prezesa o udzielenie odpowiedzi: jakie działania zamierza Pan podjąć, aby sędziowie m.in. Zbigniew Sułkowski nie obniżali rangi i prestiżu stanowiska sędziego. Godzą oni swoim postępowaniem w dobre imię wymiaru sprawiedliwości, którego zadaniem jest wymierzanie kar przestępcom kryminalnym, a nie represjonowanie odważnych i szlachetnych ludzi - gorących patriotów.

W odczuciu społeczeństwa Wybrzeża orzecznictwo sędziego Zbigniewa Sułkowskiego w sprawie Tadeusza Szczudłowskiego i Cariusza Kobrzejki jest niezgodna z podstawowymi zasadami praworządności obowiązującymi w naszym kraju. Wymienieni skazani zostali niesłusznie wyrokiem z dnia 11 lipca 1980 roku na karę trzech miesięcy pozbawienia wolności za wywołanie przemocy podczas manifestacji mieszkańców Trójmiasta w dniu 3 maja 1980 roku zorganizowanej dla uczczenia 189 rocznicy uchwalenia Konstytucji. Orzecznictwo to zostało uznane za kompromitujące naszą sądownictwo powszechne tym bardziej, że wymienieni wyżej ogłosili podobne przemówienia pod pomnikiem króla Jana III Sobieskiego w dniu 11 listopada 1980 roku z okazji Święta Niepodległości. Uroczystość tę relacjonowała prasa lokalna między innymi "Głos Wybrzeża", pozytywnie wyrażając się o organizatorach uroczystości.

Uprawdnie Konstytucja PRL gwarantuje sędziemu niezawisłość, jednak powszechnie są nam znane mechanizmy nacisku psychicznego wywieranego przez aparat władzy na osoby pełniące funkcję sędziego. Stawia to je w bezpośrednim konflikcie ze swoim sumieniem.

Powtarzając na Ogólnopolskim Forum Prawników, które obradowało 17 stycznia 1981 roku w Krakowie, hasło "aby prawo było prawem" oczekujemy od Pana odpowiedzi.

Gdańsk, dnia 11.03.1981 r.

Za Plenum MKZ NSZZ "Solidarność" Gdańsk

/-/ Lech Wałęsa

„WSZYSCY CZŁONKOWIE NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” - CZŁONKAMI KOMITETU OBRONY WIĘZIONYCH ZA PRZEKONANIA”

O Ś W I A D C Z E N I E

Plenum MKZ Gdańsk z dnia 18.03.1981 r.

W związku z "Projektem ustawy o ochronie zdrowia psychicznego" oświadczamy:

Projekt przewiduje odstępstwo od dotychczasowej zasady dobrowolności poddania się badaniu i leczeniu przez pacjentów w niektórych przypadkach schorzeń psychicznych. Decyzje o podjęciu przymusu leczenia pozostają w rękach lekarza, a następnie sądu. Powyższe sformułowanie budzi niepokój, gdyż stwarza możliwość ograniczenia wolności osobistej bez ścisłego określenia warunków w jakich to może nastąpić. Ze względu na to, że w chwili obecnej brak w społeczeństwie przekonania o prawidłowym działaniu organów sprawiedliwości NSZZ "Solidarność" uważa, że ustawa ta może być wykorzystywana przeciwko osobom niewygodnym dla władzy. Społeczeństwo domaga się konsultacji społecznej na ten temat oraz wyjaśnienia co zadeptydowało w aktualnej sytuacji o projekcie wprowadzenia powyższej ustawy. Jednocześnie domaga się stworzenia odpowiednich warunków leczenia w szpitalach psychiatrycznych.

Zwracamy się z prośbą do Polskiego Towarzystwa Socjologicznego o dokonanie w jak najszybszym terminie ekspertyzy projektu wyżej wymienionej ustawy o ochronie zdrowia psychicznego i przedstawienie wyników ekspertyzy Komisji Sejmowej oraz KKP NSZZ "Solidarność"

Za Plenum MKZ Gdańsk | / - / Lech Wałęsa

Z OSTATNIEJ CHWILI! ZYGMUNT GOŁAWSKI NA WOLNOŚCI. Po wojciechu Ziembin skim, Jerzym Sychucie 12 maja o godz. 16 został zwolniony z więzienia Zygmunt Goławski, członek Konfederacji Polaki Niepodległej. Prokurator nie poinformował, czy oznacza to także umorzenie dochodzenia. Goławski przebywał w więzieniu przez 6 miesięcy. Od 12 grudnia prowadził głodówkę protestacyjną. Powodu zwolnienia nie podano.

KRZYSZTOF BZDYL GŁODUJE! K.Bzdyl, członek KPN, przebywający w areszcie śledczym od 6.12.80r., prowadzi od 7.05. głodówkę protestacyjną. K.Bzdyl ma 31 lat, jest ojcem dwojga dzieci, które pozostają na utrzymaniu jego rodziny i przyjaciół.

WARSZAWA. W dn.25.05. o godz.18 w katedrze św.Jana odprawiona zostanie msza św. w intencji więzionych za przekonania. Po mszy planowany jest przemarsz pod Więzienie Mokotowskie. Organizatorem manifestacji jest Komitet Więzionych za Przekonania przy NZS Akademii Rolniczej SGGW.

Dnia 9.05.br. w gmachu Politechniki Warszawskiej odbył się I Ogólnopolski Zjazd Regionalnych i Uczelnianych Komitetów Obrony Więźniów Politycznych. Relację ze Zjazdu i jego dokumenty zamieścimy w kolejnym numerze

INFORMACJA. Informujemy, że Gdański Komitet Obrony Więzionych za Przekonania zamierza wydać Słownik Biograficzny Więźniów Politycznych w PRL. Szczególnie zależy nam na ocaleniu dla młodych Polaków sylwetek ludzi, którzy walczyli o Boleski GDANSK i POLSKIE POMORZE, a po wojnie zostali uwięzieni i prześladowani za swe patriotyczne przekonania. Zależy nam na wiadomościach o ludziach, którzy odbyli exodus ze wschodu na Pomorze i ślady tej drogi znaczyli własnymi cierpieniami. **APELUJEMY** do osób posiadających informacje o osobach skazanych i prześladowanych za przekonania o udostępnienie tych informacji dyżurującemu członkowi Gdańskiego Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania lub kontakt listowny.

Zespół redakcyjny: K.Dowgiałło, S.Dydycz /red. nacz. tel. 373-353/, J.Krawczyk, A.Marszewska, Z.Orłowska, K.Ostrowska, D.Wciorka.